

steeds tragiek wil en zoekt. Ook in kunst zoekt hij het tragische, het lyrische het sentiment en voelt zich daarbij wel.

Y. Voortkomende uit het domineeren van het natuurlijke?

Z. Ja, en het is merkwaardig te constateeren dat hij zich meer en meer tegen den nieuwen tijd verzet, naarmate deze daarvan meer en meer los komt. We zien dit in het feit, dat de Nieuwe Beelding meer en meer tegengestaan wordt, naarmate zij het tragische, lyrische, „het sentiment” verliest.

Y. De nieuwen tijd, is over deze dingen heen!

Z. Omdat het individueele gerijpt is tot het universeele: in de sfeer van het universeele kan den nieuwen mensch alleen leven.

Y. En dezelfde sfeer doet den mensch van den ouden tijd bevrozen, om zoo te zeggen! Hij voelt zich daarbij „onwel”.

Z. Dezelfde sfeer. Zoo zien we het totale „anderszijn” van den ouden en den nieuwen tijd: deze is een hooger stadium der èène levenskracht.

Y. Ik besef dat de beeldende uitdrukking onzer levenskracht, de kunsuiting, aldoor „anders” moet worden.

Z. Door groei verandert alles. De mensch groeit de natuur vooruit: zò wordt de beelding zijner levenskracht anders. Hij volgde de natuur zoolang de tijdgeest domineerend natuurlijk was; toen het natuurlijke daarin rijpte bleef hij niet meer tevreden met de vertolking der levenskracht op-de-wijze-der-natuur. Toèn hield zijn meer volledig, bewust mensch-zijn, een andere vertolking in.

Slot van de Trialoog.

HET ANDERE GEZICHT.

DOOR I. K. BONSET.

Dadaïsme. — Wanneer achter „onzin” een dieperen zin schuilt dan dien van den norm, is „onzin” niet slecht geoorloofd maar zelfs noodzakelijk. Zoo zal het Dadaïsme nieuwe overzinnelijke normen scheppen.

Portretschilders (typische voorbeelden: van Haverman tot Veth). — Notariszielen. Het opmaken van een nauwkeurig protocol met verf van een gelaat heeft niet meer kunst-waarde dan een notarieele akte, literaire waarde.

De kritiek. — De waarheid betreffende eenig inzicht, is altijd door de consequentie aan het licht gekomen, maar de dagbladredacteurs zijn altijd inconsequent. Wanneer ze consequent warer, dan stuurden zij een bok naar de schilderijtentoonstellingen.

De waarde der onwaarden. — Wat is een huis zonder rioleering? Niets. Wat een opkomende cultuur zonder telaatgeborenen? Niets.

Realiteit. — Alles is waan. Alleen de sterkste waan wordt tot sublieme realiteit.